

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25Co/23/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4419205273
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Soňa Vacková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2024:4419205273.2

Uznesenie

25Co/23/2024

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sone Vackovej a členiek senátu JUDr. Lýdie Gálisovej a JUDr. Márie Malíkovej v právnej veci žalobcov: 1. A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX/XXX, XXX XX D., a 2. E. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX C. XXX, obaja zastúpení: Mgr. Peter Miklóssy, advokát so sídlom Hlavná 1221, 952 16 Vrábľa, proti žalovanej: Západoslovenská distribučná, a.s., so sídlom Čulenova 6, 816 47 Bratislava, IČO: 36 361 518, o zrušenie vecného bremena, o odvolaní žalovanej proti uzneseniu Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 05. marca 2024 č.k. 13C/70/2019-402, takto

rozhodol:

25Co/23/2024

Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie potvrdzuje.

Žalobcovia v 1. a 2. rade majú voči žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

25Co/23/2024

1.1. Súd prvej inštancie uznesením priznal žalobcom v 1. a 2. rade nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom na ustanovenia § 144, § 145, § 256 ods. 1 CSP.

1.2. Uviedol, že žalobcovia v 1. a 2. rade sa svojou žalobou voči žalovanej domáhali zrušenia vecného bremena, ktoré je v prospech žalobcov zriadené na nehnuteľnosti v ich výlučnom vlastníctve, ktorá je vedená Okresným úradom Nové Zámky, Katastrálny odbor na LV č. XXXX pre kat. územie F. E. ako parc. č. XXXX a odstránenia elektroenergetického zariadenia z tohto pozemku. Podaním zo dňa 05.09.2023 žalobcovia svoju žalobu zobrali späť z dôvodu, že žalovaná z ich pozemku odstránila elektroenergetické zariadenie a preložila ho na miesto mimo pozemku žalobcov a vymazala vecné bremeno, ktorého zrušenia sa žalobcovia domáhali. Žalobcovia navrhli konanie zastaviť a uplatnili si nárok na náhradu trov konania, keď tvrdili, že žalovaná splnila to, čoho sa svojou žalobou domáhali. Žalovaná podaním zo dňa 20.09.2023 so zastavením konania súhlasila a pokiaľ ide o náhradu trov konania navrhla, aby súd podľa § 257 CSP žiadnej zo strán sporu nepriznal nárok na náhradu trov konania, keďže žalovaná v priebehu konania vykonala to, čoho sa žalobcovia domáhali z vlastnej vôle, nie preto, že by mala zákonnú povinnosť tak urobiť a je presvedčená, že žaloba nebola podaná dôvodne a ako takú by ju bol súd zamietol.

1.3. Okresný súd Nové Zámky uznesením 13C/70/2019-378 zo dňa 26.09.2023 konanie na základe späťvzatia žaloby zastavil a o trovách konania rozhodol podľa § 257 CSP tak, že žiadnej zo strán sporu nepriznal nárok na ich náhradu. Krajský súd v Nitre zrušil uznesenie súdu prvej inštancie a okrem iného v jeho odôvodnení uviedol, že súd prvej inštancie bez akéhokoľvek ďalšieho skúmania procesného zavinenia zastavenia konania mal za to, že zastavenie konania po procesnej stránke zaviniť žalobcovia späťvzatím svojej žaloby. Nezhľadní však objektívne hľadisko procesného zavinenia a teda

vôbec neskúmal, čoho sa žalobcovia v 1. a 2. rade svojou žalobou domáhali, a z akého dôvodu vzali žalobu späť. Tým bolo jednoznačne konanie žalovanej spočívajúce v splnení toho, čoho sa žalobcovia v konaní podanou žalobou domáhali. Žalovaná po podaní žaloby odstránila elektroenergetické zariadenie z pozemku žalobcov a dala vymazať súvisiace vecné bremeno z katastra nehnuteľností. Vzhľadom k tomu plnila to, čoho sa žalobcovia domáhali. Argument žalovanej, že v prípade iného správania sa žalobcov by k tomu nepristúpila, nemožno v tomto smere vziať do úvahy a je pre posúdenie zavinenia na zastavení konania nepodstatný.

1.4. Navyše sa súd prvej inštancie stotožnil s návrhom žalovanej o aplikácii ustanovenia § 257 CSP dôvodiac, že okolnosť, že žalovaná si náhradu trov konania voči žalobcom neuplatnil považoval za dôvod hodný osobitného zreteľa. Takýto argument je nepostačujúci. V zmysle ustanovenia § 257 CSP súd výnimočne neprizná náhradu trov konania, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa. Znamená to, že súd nemusí zaviazat' neúspešnú stranu sporu na náhradu trov konania, resp. nemusí zaviazat' stranu, ktorá spôsobila vznik trov svojím zavinením, aby tieto trovy nahradila protistrane. Použitie tohto ustanovenia negatívne dopadá na stranu sporu, ktorá by inak mala právo na náhradu trov konania. Z tohto dôvodu musí aplikácia daného ustanovenia zodpovedať osobitným okolnostiam konkrétneho prípadu a musí mať vždy výnimočný charakter. Zákon pre rozhodnutie o nepriznaní náhrady trov konania podľa § 257 CSP vyžaduje kumulatívne splnenie dvoch podmienok, ktorými sú dôvody hodné osobitného zreteľa a výnimočné okolnosti. Dôvody hodné osobitného zreteľa, ani výnimočné okolnosti zákon bližšie nešpecifikuje. Pritom poukázal na rozhodnutie NS SR sp.zn. 2MCdo 17/2009 zo dňa 28.01.2010. Rozhodovanie v zmysle § 257 CSP prichádza do úvahy v prípadoch, keď sú naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania, avšak súd dôjde k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov celkom alebo sčasti neprizná. Musí ísť o celkom výnimočný prípad, ktorý musí byť v rozhodnutí aj náležite odôvodnený. Výnimočnosť môže spočívať tak v okolnostiach danej veci, ako aj okolnostiach na strane strán sporu. Pri posudzovaní okolností hodných osobitného zreteľa treba prihliadať na osobné, majetkové, zárodkové a iné pomery všetkých účastníkov konania, a tiež na okolnosti, ktoré viedli strany sporu k uplatneniu práva na súde a ich postoj v konaní. Súd prvej inštancie sa s poukazom na uvedené vôbec nevysporiadal s tým, či a v čom vôbec vzhliadol dôvody hodné osobitného zreteľa a výnimočné okolnosti predmetnej veci odôvodňujúce aplikáciu tohto ustanovenia.

1.5. Vzhľadom k tomu, že uznesenie Okresného súdu Nové Zámky 13C/70/2019-378 zo dňa 26.9.2023 nadobudlo v časti o zastavení konania (I. výrok) právoplatnosť, opätovne rozhodol už len o nároku strán sporu na náhradu trov konania. O trovách konania potom rozhodol podľa § 256 ods. 1 CSP a žalobcom v 1. a 2. rade priznal nárok na ich plnú náhradu, konštatujúc, že správanie sa žalovanej viedlo ku späťvzatiu žaloby. Žaloba znela na zrušenie vecného bremena viaznuceho na nehnuteľnosti vo výlučnom vlastníctve žalobcov a odstránenia elektroenergetického zariadenia z ich pozemku, pričom v priebehu konania žalovaná k odstráneniu uvedeného zariadenia z pozemku žalobcov a ku zrušeniu vecného bremena prišla a zariadenie odstránila a to bez toho, že by jej to bol uložil súd. Konaním žalovanej po začatí konania odpadol predmet sporu a došlo k späťvzatiu žaloby. Zastavenie konania zavinila žalovaná splnením toho, čoho sa žalobcovia v konaní podanou žalobou domáhali. Žalovaná po podaní žaloby odstránila elektroenergetické zariadenie z pozemku žalobcov a dala vymazať súvisiace vecné bremeno z katastra nehnuteľností, preto je zrejmé, že zastavenie konania zavinila práve ona a že žalobcom náleží náhrada trov konania.

2.1. Žalovaná podala proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie v zákonnej lehote odvolanie. Dôvodila ustanoveniami § 365 ods. 1 písm. d), f) a h) CSP a žiadala, aby odvolací súd sám vo veci rozhodol tak, že žiadnej zo strán sporu nepriznáva nárok na náhradu trov konania.

2.2. Uviedla, že to, že procesne zavinila zastavenie konania tým, že splnila to, čoho sa žalobcovia v konaní podanou žalobou domáhali, nikdy nenamietala a ani nenamietala. Vo svojom podaní zo dňa 20.09.2023, ktorým sa vyjadrila k späťvzatiu žaloby žalobcov a návrhu žalobcov na rozhodnutie o trovách konania však dôvodila, že o trovách konania by mal súd rozhodnúť podľa § 257 CSP a žalobcom nárok na ich náhradu nepriznať. Mala za to, že tu existujú dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by mal súd takto postupovať a tieto dôvody tam aj podrobne vysvetlila. Súd sa však touto argumentáciou nijako nezaoberal a vôbec sa k nej nevyjadril. Z uznesenia o trovách tak nie je vôbec zrejmé, prečo nepostupoval podľa § 257 CSP a prečo v správaní žalobcov (žalobcu 1) nevzhliadol dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by žalobcom nemal priznať náhradu trov konania. Uznesenie o trovách je tak nepreskúmateľné a arbitrárne a neposkytuje dostatočné vysvetlenie postupu súdu pri rozhodovaní o trovách konania. Túto vadu rozhodnutia o trovách konania vytkol súdu prvej inštancie aj odvolací súd, kedy rovnako poukázal na jeho nedostatočné odôvodnenie a nepreskúmateľnosť.

2.3. Preložku svojich príslušných zariadení z pozemku žalobcov na iné miesto vykonala výlučne z dôvodu, že pre správanie žalobcov (najmä žalobcu v 1. rade) bola prevádzka týchto zariadení a starostlivosť o ne čoraz náročnejšia. Žalobca v 1. rade totiž žalovanej neumožňoval a bránil v prístupe k jej zariadeniam nachádzajúcim sa na pozemku žalobcov. Priamym svedkom jedného takéhoto správania bol aj zákonný sudca počas tvaromiestnej obhliadky, ktorá sa uskutočnila dňa 14.07.2021, kedy žalobca v 1. rade zamestnancom žalovanej (príslušným technikom) najskôr odoprel vstup na pozemok za účelom vykonania opravy uzamykania zariadenia žalovanej (trafostanice), neskôr súhlasil len so vstupom jedného takéhoto zamestnanca, hoci vzhľadom k tomu, že ide o vyhradené technické zariadenie elektrické, je z hľadiska bezpečnosti pri práci nevyhnutná prítomnosť minimálne dvoch, a až následne (vzhľadom na prítomnosť sudcu a jeho prekvapenie a zarazenie zo správania žalobcu v 1. rade) súhlasil so vstupom dvoch takýchto zamestnancov žalovanej. V tomto arogantnom správaní žalobcu v 1. rade vidí dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by žalobcom súd nemal priznať náhradu trov konania. Keďže tu bol veľký predpoklad, že by žalobca v 1. rade v takomto konaní pokračoval (nešťítal sa ho totiž ani za prítomnosti sudcu), za týchto okolností vyhodnotila ako vhodnejšie vykonať preložku svojich zariadení a tým de facto splniť všetko to, čoho sa žalobcovia v konaní domáhali podanou žalobou. Ak by tu takýto stav nebol, žalovaná by k vykonaniu preložky svojich príslušných zariadení nikdy nepristúpila, nemala by na to žiaden dôvod. Uviedla, že závery odvolacieho súdu v bode 12.2. považuje za nesprávne až absurdné.

2.4. Mala za to, že tu sú dôvody hodné osobitného zreteľa, pritom výnimočnosť spočíva v okolnostiach danej veci. V tejto súvislosti poukázala na uznesenie NS SR zo dňa 17.09.2011 sp.zn. 7 M Cdo 4/2010, uznesenie zo dňa 18.01.2012 sp.zn. 6 M Cdo 5/2011, uznesenie z 28.01.2010 sp.zn. 2 M Cdo 17/2009 podľa ktorého okrem iného výnimočnosť môže spočívať tak v okolnostiach danej veci, ako aj v okolnostiach na strane účastníkov konania. Pri posudzovaní okolností hodných osobitného zreteľa treba prihliadať na osobné, majetkové, zárobkové a iné pomery všetkých účastníkov konania, a tiež na okolnosti, ktoré viedli účastníkov k uplatneniu práva na súde a ich postoj v konaní. Nepriznanie náhrady trov konania musí zodpovedať zvláštnym okolnostiam konkrétneho prípadu a jedným z rozhodujúcich kritérií je aj to, aby sa takéto rozhodnutie nejavilo ako neprímeraná tvrdosť voči účastníkovi konania a aby neodporovalo dobrým mravom.

2.5. Rozhodovať o trovách konania bol tak súd povinný podľa § 256 ods. 1 CSP v spojení s § 257 CSP a vziať do úvahy okolnosti súvisiace so správaním sa žalobcov ako zvláštne okolnosti daného prípadu. Zdôraznila, že nikdy netvrdila a netvrdí, že skutočnosť, že si v konaní neuplatnila trovy konania predstavuje dôvody hodné osobitného zreteľa zakladajúce nevyhnutnosť postupu súdu podľa § 257 CSP. Túto skutočnosť považoval nesprávne za základ svojho predchádzajúceho uznesenia o trovách výlučne súd, čo mu následne správne vytkol odvolací súd.

3.1. Žalobcovia v 1. a 2. rade podali k odvolaniu žalovanej písomné vyjadrenie a navrhli napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdiť. Dôvodom späťvzatia žaloby bola skutočnosť, že po podaní žaloby žalovaná odstránila z pozemku elektroenergetické zariadenie, toto preložila na iné miesto mimo pozemku vo vlastníctve žalobcov a dala z údajov katastra nehnuteľností vymazať vecné bremeno z pozemku žalobcov. Skutočnosť, že žalovaná po podaní žaloby splnila presne všetko to, čoho sa v konaní domáhali, je nesporná. Práve a výlučne pre toto konanie žalovanej odpadol predmet sporu, na čo správne a logicky nasledovalo späťvzatie žaloby. Už pred podaním žaloby sa snažili so žalovanou v predmetnej veci opakovane dohodnúť na odstránení zariadenia z ich pozemku a zrušení a výmaze vecného bremena. Žaloba bola podaná až potom, čo žalovaná uvedené odmietla splniť.

3.2. Z procesného hľadiska platí, že žaloba bola podaná dôvodne a žalovaná v priebehu konania splnila to, čo bolo predmetom žaloby. Podanie späťvzatia dôvodne podanej žaloby, vyvolala žalovaná. Preto im súd dôvodne a správne na základe ustanovenia § 256 ods. 1 CSP priznal nárok na náhradu trov konania. Žalovaná nesie procesné zavinenie na zastavení konania v prípade späťvzatia žaloby práve vtedy, ak dôvodom späťvzatia žaloby je také správanie žalovanej, ktoré je súladné so žalobnou požiadavkou.

3.3. Skutočnosti uvedené v odvolaní nepovažovali za korektné. To, že žalobcovia v konaní namietali umiestnenie elektroenergetického zariadenia žalovanej na svojom pozemku je zrejmé, a to bolo predmetom sporu. Nie je však pravdou, že by žalovaná nemala prístup k tomuto zariadeniu a rovnako nie je pravdou ani to, že by žalobcovia tento prístup žalovanej niekedy neumožnili, či neumožňovali. Zamestnanci žalovanej mali vždy neobmedzený prístup k uvedenému zariadeniu na pozemku žalobcov (tento pozemok nebol uzavretý bež možnosťou vstupu naň), resp. vždy im bol tento prístup na základe ich požiadavky umožnený (a to aj počas víkendov), čo potvrdzuje tak vykonané dokazovanie, ako aj priebeh obhliadky na mieste, počas ktorej zamestnanci žalovanej so zariadením manipulovali. Tvrdenie žalovanej, že k preložke zariadenia mala pristúpiť z dôvodu, že pre správanie žalobcu v 1. rade

bola prevádzka a starostlivosť o zariadenie čoraz náročnejšie, nie je relevantné a nemôže ani obstať. Podstatné a rozhodujúce je, že žalovaná realizovala po podaní žaloby presne to, čoho sa v konaní žalobcovia domáhali. Pritom toto mohla realizovať už pred podaním žaloby. Predmetné zariadenie bolo prevádzkované nepretržite a dodávka elektrickej energie jeho prostredníctvom nikdy nebola prerušená z dôvodov na strane žalobcov. Starostlivosť o predmetné zariadenie žalovaná mohla realizovať a realizovala ho v rozsahu, v ktorom to sama považovala za potrebné; žalobcovia na to nemali žiaden vplyv. Ak by malo byť dôvodom preložky správanie žalobcov, žalovaná by z tohto ňou tvrdeného dôvodu mohla preložku realizovať pred začatím sporu a zrejme by ju aj realizovala, ak by to bol ten dôvod.

4. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané stranou sporu v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 355 ods. 1, § 359 CSP), a zistení, že spĺňa náležitosti ustanovenia § 363 CSP, viazaný dôvodmi a rozsahom odvolania (§ 379, § 380 CSP), viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP), vec prejednal. Dospel k záveru, že odvolanie žalovanej nie je dôvodné, preto uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

5. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

6. Podľa § 387 ods. 3 CSP, odvolací súd sa v odôvodnení musí zaoberať aj podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie. Odvolací súd sa musí v odôvodnení vysporiadať s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní.

7. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že žalobcovia v 1. a 2. rade dňa 25.10.2019 podali žalobu o zrušenie vecného bremena spolu s prílohami. Po vyjadrení strán konania, vykonaných pojednávaniach, uskutočnení tvaromiestnej obhliadky dňa 14.07.2021, predložení znaleckého posudku Ing. Jozefa Holjenčíka, PhD. č. 7/2021 zo dňa 06.07.2021, súd prvej inštancie uznesením zo dňa 12.01.2022 pod č.k. 13C/70/2019-327 podľa § 163 CSP konanie prerušil z dôvodu, že tak spoločne navrhli strany sporu, pretože prichádzala do úvahy prekládka elektroenergetického zariadenia z pozemku žalobcov, a žalovaná k tomu už vykonala niektoré kroky. Žalobcovia navrhli pokračovať v konaní pripisom zo dňa 07.07.2022, pretože preloženie sa malo uskutočniť z dôvodov tam uvedených neskôr. Na návrh žalobcov súd uznesením zo dňa 28.10.2022 pod č.k. 13C/70/2019-345 opäť prerušil konanie podľa § 163 CSP s odôvodnením, že spor podľa žalobcu smeruje k mimosúdnemu vyriešeniu, keďže elektroenergetické zariadenie bolo z pozemku žalobcov odstránené a prebiehajú ešte úkony k výmazu vecného bremena. Následne žalobcovia vzali dňa 05.09.2023 späť žalobu vzhľadom k tomu, že žalovaná splnila to, čoho sa v konaní domáhali, teda odstránila elektroenergetické zariadenie z ich pozemku a dala vymazať vecné bremeno týkajúce sa tohto elektroenergetického zariadenia z údajov katastra nehnuteľností. Zároveň žiadali priznať podľa ustanovenia § 256 ods. 1 CSP nárok na náhradu trov konania. Žalovaná sa k späťvzatiu žaloby vyjadrila podaním zo dňa 21.09.2023 tak, že s ním súhlasí, avšak nesúhlasí s navrhovaným rozhodnutím o trovách konania. Žiadala zohľadniť ustanovenie § 257 CSP a žalobcom náhradu trov konania nepriznať. Následne súd prvej inštancie rozhodol uznesením zo dňa 26.09.2023 pod č.k. 13C/70/2019-378 tak, že konanie zastavil a žiadnej zo strán sporu nepriznal nárok na náhradu trov konania s poukazom na ustanovenie § 257 CSP. Odvolací súd o podanom odvolaní žalobcov proti výroku o trovách rozhodol uznesením zo dňa 15.02.2024 pod č.k. 25Co/101/2023-393 tak, že uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom II. výroku zrušil a vec mu v tejto časti vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Následne súd prvej inštancie rozhodol napadnutým uznesením, ktorým priznal žalobcom v I. a II. rade nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, ktoré je z dôvodu podaného odvolania žalovanej predmetom prieskumu odvolacím súdom.

8. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

9. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

10.1. Náhradu trov konania vo všeobecnosti ovláda zásada úspechu vo veci, ktorá sa skúma čo do právneho základu a čo do výšky priznaného nároku. Zásada úspechu vo veci (zásada zodpovednosti

za výsledok sporu - § 255 CSP) je charakteristická pre sporové konania a uplatní sa tak, že neúspešná strana sporu je povinná nahradiť úspešnej strane sporu trovy konania, ktoré jej vznikli. Procesný úspech sa určuje vo vzťahu k predmetu sporu úspechom v spore, ktorý sa zisťuje porovnaním žalobnej žiadosti a výroku, ktorým sa rozhodlo vo veci samej.

10.2. Zásada procesnej zodpovednosti za zavinenie je naproti tomu vyjadrená v ustanovení § 256 CSP oproti tomu znamená, že trovy je povinná nahradiť tá zo strán, ktorá zavinila, že vznikli. Pojem procesné zavinenie sa posudzuje výlučne z procesného hľadiska. Zásada zodpovednosti za zavinenie je inštitútom procesného práva, a preto rozhodujúcimi skutočnosťami na posúdenie tejto zodpovednosti sú tie, ktoré vznikli po začatí konania.

11.1. Poukazujúc na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp.zn. I. ÚS 196/09, zmyslom využitia zásady zavinenia je sankčná náhrada nákladov konania, ktoré by pri jeho riadnom priebehu nevznikli, uložená rozhodnutím súdu tomu, kto ich vznik zavinil. Pri zastavení konania je potom pre vyriešenie otázky náhrady nákladov konania kľúčové zistenie, či, a pokiaľ áno, ktorý z účastníkov z procesného hľadiska zastavenie konania zavinil. Kritérium procesného zavinenia potom treba posudzovať z objektívneho hľadiska, a to vo vzťahu medzi tým, čo žalujúca strana v konaní požadovala, resp. akého výsledku sa domáhala, a skutočnosťou, pre ktorú žalujúca strana neskôr vzala žalobu späť s tým, aby konanie bolo zastavené. Ak nie je preukázané, že späťvzatie žaloby bolo odôvodnené neskorším správaním žalovaného, ktorý sa celkom či v relevantnom rozsahu zachoval v zmysle žalobnej požiadavky, potom nie je dosť dobre možné nachádzať súvislosť, a teda ani procesné zavinenie medzi jeho správaním vo vzťahu k žalobnej požiadavke (petitu). Inými slovami, použitý termín "zavinenie" nemožno interpretovať - čo zodpovedá aj ustálenej judikatúre - v doslovnom jazykovom zmysle, ale vo vzťahu príčinnej súvislosti, v ktorom príčinou je správanie účastníka konania (teda aj jeho prejav vôle spočívajúci v späťvzátí návrhu).

11.2. Od zásady zodpovednosti za výsledok upravenú v ustanovení § 255 CSP a od zásady zodpovednosti za zavinenie upravenú v ustanovení § 256 ods. 1 CSP predstavuje výnimku ustanovenie § 257 CSP. V zmysle tohto ustanovenia súd výnimočne neprizná náhradu trov konania, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa. Znamená to, že súd nemusí zaviazat' neúspešnú stranu sporu na náhradu trov konania, resp. nemusí zaviazat' stranu, ktorá spôsobila vznik trov svojím zavinením, aby tieto trovy nahradila protistrane. Použitie tohto ustanovenia negatívne dopadá na stranu sporu, ktorá by inak mala právo na náhradu trov konania. Z tohto dôvodu musí aplikácia daného ustanovenia zodpovedať osobitným okolnostiam konkrétneho prípadu a musí mať vždy výnimočný charakter. Zákon pre rozhodnutie o nepriznaní náhrady trov konania podľa § 257 CSP vyžaduje kumulatívne splnenie dvoch podmienok, ktorými sú dôvody hodné osobitného zreteľa a výnimočné okolnosti. Dôvody hodné osobitného zreteľa, ani výnimočné okolnosti zákon bližšie nešpecifikuje.

12.1. Súd prvej inštancie svojim prvým rozhodnutím zastavil konanie a o trovách konania rozhodol tak, že žiadnej zo strán sporu nepriznal nárok na náhradu trov konania aplikujúc ustanovenie § 257 CSP dôvodiac tým, že práve okolnosť, že žalovaná si náhradu trov konania voči žalobcom neuplatnila, považoval za dôvod hodný osobitného zreteľa pre takéto rozhodnutie. Toto rozhodnutie bolo odvolacím súdom v napadnutom výroku o trovách konania zrušené a vrátené na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Následne súd prvej inštancie priznal žalobcom nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% s poukazom na ustanovenie § 256 ods. 1 CSP dôvodiac, že zastavenie konania procesne zavinila žalovaná splnením toho, čoho sa žalobcovia v konaní podanou žalobou domáhali. Preto mal za to, že náhrada trov konania náleží žalobcom.

12.2. K späťvzatiu žaloby sa žalovaná vyjadrila tak, že preložku príslušných zariadení z pozemku žalobcov vykonala pre ich správanie, keďže prevádzka zariadení a starostlivosť o ne bola čoraz náročnejšia. Žalobca v 1. rade jej neumožňoval a bránil v prístupe k zariadeniam nachádzajúcim sa na pozemku žalobcov. Ak by taký stav nebol, k vykonaniu preložky by nikdy nepristúpila. V súvislosti s týmito vyjadreniami žalovanej je však potrebné vziať do úvahy aj vyjadrenia žalobcu v 1. rade týkajúce sa jeho nesúhlasu so vstupom do obydľia, ako aj následné trestné oznámenia podané zamestnancom žalovanej na neho, ktoré však boli opakovane odmietnuté (uznesením OR PZ v NZ zo dňa 23.10.2020 pod ČVS:ORP-621/1-VYS-NZ-2020 z dôvodu, že žalovaná žiadala vstúpiť na parcely pod č. XXXX G. XXXX, H. čím žalobca v 1. rade nesúhlasil, keďže na parc.č. XXXX je rodinný dom, kde zamestnanci žalovanej nemajú podľa jeho slov čo robiť, keďže vecné bremeno je zriadené len na parc.č. 2892, čo bol dôvod odmietnutia oznámenia. Aj napriek vyslovenému nesúhlasu dňa 27.08.2020 v určený čas čakal na pozemku a závalu na zariadení nik neprišiel odstrániť. Z uznesenia OR PZ v NZ zo dňa 20.01.2021 pod č.k. ČVS:ORP-858/1-VYS-N-2020 tiež vyplýva, že hoci so vstupom zamestnancov žalovaného na

svoj pozemok žalobca nesúhlasil, bránu ešte v ranných hodinách pri svojom odchode otvoril a preto nič nebránilo vstupu a následnej oprave zariadenia).

13.1. Odvolací súd sa s námietkami žalobcu uvedenými v odvolaní nemohol stotožniť. Súd prvej inštancie správne skúmal procesné zavinenie zastavenia konania, keď zohľadnil objektívne hľadisko procesného zavinenia a skúmal, čoho sa žalobcovia v 1. a 2. rade svojou žalobou domáhali a z akého dôvodu vzali žalobu späť. Tým bolo jednoznačne konanie žalovanej spočívajúce v splnení toho, čoho sa žalobcovia v konaní podanou žalobou domáhali. Ona sama nepopierala ani nenamietala, že splnila to, čoho sa žalobcovia v konaní podanou žalobou domáhali. Mala však za to, že v konaní existujú dôvody hodné osobitného zreteľa a žiadala žiadnej zo strán sporu nepriznať nárok na náhradu trov konania. Po podaní žaloby žalovaná odstránila elektroenergetické zariadenie z pozemku žalobcov a dala vymazať súvisiace vecné bremeno z katastra nehnuteľností. Vzhľadom k tomu došlo z jej strany k plneniu toho, čoho sa žalobcovia domáhali. Žalobcovia sa snažili so žalovanou dohodnúť na preložení predmetného zariadenia už pred podaním žaloby (výzvami zo dňa 07.06.2019 a 23.07.2019), s čím žalovaná nesúhlasila (vyjadrenia zo dňa 10.07.2019 a 23.08.2019) a preto sa žalobcovia svojho práva domáhali podanou žalobou.

13.2. Tvrdenie žalovanej, že by jej žalobcovia neumožňovali vstup k dotknutému zariadeniu, prípadne jej v tom bránili nebol preukázaný, a to aj s poukazom na spomenuté rozhodnutia OR PZ v NZ. Preukázané bolo len vyslovenie nesúhlasu žalobcov so vstupom na pozemok, čo bol len prejav ich odlišného názoru, nie priame bránenie uskutočnenia potrebných úkonov žalovanou. Argument žalovanej, že v prípade iného správania sa žalobcov by k tomu nepristúpila, tak nemožno v tomto smere vziať do úvahy a je pre posúdenie zavinenia na zastavení konania nepodstatný.

13.3. K námietke odvolateľky, že závery odvolacieho súdu v bode 12.2. považuje za nesprávne až absurdné sú právne nedôvodné, keďže v namietanom bode odvolací súd iba konštatoval a reprodukoval obsah uznesení OR PZ v NZ, ktorými boli trestné oznámenia podané žalovanou na žalobcov opakovane odmietnuté.

14. S poukazom na ustanovenie § 387 ods. 3 CSP odvolací súd dopĺňa, že v prípade aplikácie ustanovenia § 257 CSP súd nemusí zaviazat' neúspešnú stranu sporu na náhradu trov konania, resp. nemusí zaviazat' stranu, ktorá spôsobila vznik trov svojím zavinením, aby tieto trovy nahradila protistrane. Použitie tohto ustanovenia negatívne dopadá na stranu sporu, ktorá by inak mala právo na náhradu trov konania. Z tohto dôvodu musí aplikácia daného ustanovenia zodpovedať osobitným okolnostiam konkrétneho prípadu a musí mať vždy výnimočný charakter, čo v predmetnej veci s poukazom na vyššie uvedené naplnené nebolo. Odvolací súd nezhliadol dôvodnosť aplikácie tohto ustanovenia, pretože žalovanou uvedené dôvody spočívajúce v ňou uvádzanom správaní sa žalobcov, samy osobe nezakladajú dôvod hodný osobitného zreteľa.

15. Z uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

16. Podľa § 396 ods. 1 CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

17. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

18. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení s ustanovením § 396 ods. 1 CSP tak, že žalobcovia v 1. a 2. rade, ktorí boli v odvolacom konaní úspešní, majú nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanej v rozsahu 100 %. O výške trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením vydaným vyšším súdnym úradníkom podľa § 262 ods. 2 CSP.

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

25Co/23/2024

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).